

?Arrendar la pilota

Els jocs d'infantesa tenen ?o més aviat tenien? diferents noms a les comarques del país. Un dels jocs clàssics era quan un dels jugadors, havia d'empaitar els altres i anar-los agafant d'un en un fins que els tenia tots ?i aleshores parava el primer que havia estat agafat.

Al Bages i en altres comarques centrals se n'ha dit tradicionalment jugar a *cuc amagar* (en altres parts del país, *conillets a amagar*, *cuit amagar* o *fet a amagar*). Així ho recull l'Atles Lingüístic del Domini Català (ALDC), una magnífica obra de consulta impulsada pel lingüista Joan Veny.

També era habitual jugar a *guixes*, que a la comarca veïna d'Osona anomenen *cavall fort*, que és la forma normativa. És el joc infantil en què un o uns quants es posen en filera, dempeus però amb el tronc inclinat, mentre un altre o uns altres hi salten per damunt. També es coneix com a *fava*, *fava a la paret*, *fava*, *munta i calla*, *parar i saltar* o *estrena*. Doncs a Manresa la persona que saltava al damunt de la filera cridava ben fort «guixes!».

I també es jugava a *arrencar cebes*, a *soldat plantat*, a *setmana -xarranca* o *sambori* són els mots normatius-, al *narro*, normativament *tres en ratlla*, i a *boles*, forma que es fa servir en moltes altres comarques, mentre que jugar a *bales* -que és la forma normativa- és usual a l'entorn de Barcelona i altres punts del català central.

Però els nois, especialment els dels barris, jugàvem molt a pilota. I sovint ens quedava encallada en alguna teulada o terrat. Llavors dèiem que se'ns havia *arrendat* i calia espavilar-se per recuperar-la. Curiosament, el Diccionari Català-Valencià-Balear (DCVB) recull aquest ús com a habitual a Manresa: «Anar a parar a una banda i quedar-hi perdut o abandonat (Manresa). "Se li va arrendar la pilota a la teulada"».

[despiece]Podeu fer arribar les vostres aportacions al nostre correu electrònic o via Twitter, Facebook o Instagram, amb l'etiqueta **#bagesisme**.[/despiece]

